

Ceny ogłoszeń:

Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2, cm szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w nadesłanem i w nek. gr. 50, w kronice, repertuarz dzieł gospodarczych, paskiw tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1.—
Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne za słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem mieć 25 proc. Za granicę 25 proc. drożej.

II
Kraków
Biblioteka Jagiellońska
z przesyłką
za granicą
Numer pojedynczy we
Lwowie i na prowincji
25 gr.

O Polskie

wychodzi codziennie rano

Rękopisy i listy w sprawach redakcyjnych należy adresować do: Redakcji Słowa Polskiego we Lwowie. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. — Listy w sprawach przedpłaty, odbioru pisma, ogłoszenia i reklamacje uprasza się nadsyłać pod adresem: Administracja Słowa Polskiego we Lwowie. — Adres dla telegr.: Słowo Polskie, Lwów. — Adres Redakcji, Administracji i Drukarni: Lwów, ul. Zimorowicza 15. — Nr. Konta w P. K. O. 150.060. — Telef. Redakcji 27 i 7102, międzymiastowy 27. — Telef. Admin. 14-27. — Telef. Drukarni 14-27.

Parlament a interesy gospodarcze

Ostry ogólnie - światowy kryzys gospodarczy w jaskrawym świetle stawia nieudolność ustrojów wczorajszych państw europejskich, opartych na współistnieniu biurokracji czysto- „politycznej“, oraz czysto - politycznego parlamentu, przy istnieniu zupełnie niezależnego samorządu terytorjalnego.

Objęcie przez Państwo roli regulatora całości zagadnień gospodarczych i przebudowy ustroju gospodarczego tak, aby życie nasze mogło przetrwać kryzys i uchronić się od katastrofy — staje się najbardziej palącym zagadnieniem każdego państwa europejskiego. Zagadnienie to postawił p. Oswald Mosley nawet na forum życia państwowego Anglii, tego kraju klasycznego liberalizmu politycznego, oraz gospodarczego, ojczysty Adama Smitha i Stuarta Milla.

Zagadnienie stosunku parlamentu do spraw gospodarczych poruszył w ostatnim artykule „Głos Narodu“, organ naszej sejmokratycznej chrześcijańskiej - demokracji, wbrew wszelkim założeniom moralnym i ideologicznym społecznego katolicyzmu, uprawiający uporczywie kult liberalizmu w ramach szerokiej koalicji, sięgającej od liberalnych socjalistów z P. P. S. do liberalnych nacjonalistów z pod sztandarów pp. Romana Dmowskiego i Stanisława Grabskiego.

Zapatrzony jak sroka w kość w „swojego“ Brueninga, oraz ulegając sugestji hiszpańskiej, organ krakowski cieszy się, że „dyktatura nie jest lekarstwem niezawodnym na choroby parlamentaryzmu“ i że „zniesławiony przez wielbicieli samowładztwa ustroj odzyskuje znowu fawory... tłumy“. Zarazem jednak „panuje powszechna zgoda, że izba wybrana powszechnym głosowaniem mało wykazuje kompetencji do fachowego załatwiania spraw gospodarczych“. W wyborach biorą bowiem udział stronnictwa kierowane przez polityków, a do wyborców bardziej przemawia osoba polityka, niż jakiegoś „szpeca“. Tymczasem zaś „działalność państwa rozszerza się stale i szybko — mimo wyrzekania na etatyzm — w kierunku gospodarczym“. Z tych założeń wychodząc „Głos Narodu“ dochodzi do zupełnie słusznej konkluzji, że „interesy gospodarcze winny znaleźć przedstawicielstwo obok politycznych w ciele ustawodawczym“, oraz do drugiej, zgoła niespodziewanej, że jedyną radą na usunięcie niedomagań parlamentu jest „ulepszenie organizacji partyjnych, gdyż one wytwarzają elitę politycznych działaczy“. Słabość partji ułatwia, jak skarży się organ sejmokratyczny, „wysunięcie się naprzód przypadkowych osobistości“, a silne partie mają „ambicję i interes“ być reprezentowanymi przez ludzi najteńszych i najuczciwszych (?).

Ta zadziwiająca konkluzja świadczy o tym, jak mało w naszych stronnictwach sejmokratycznych jest zrozumienia dzisiejszej rzeczywistości, oraz znajomości przemian, zachodzących w społeczeństwie. Wszak kraje, które mają najlepsze i najsprawniejsze organizacje partyjne, a zarazem i wysoką

kulturę polityczną, z której wypływa ambicja wysuwania jako reprezentantów partyjnych ludzi najteńszych i najuczciwszych, jak Anglia i Niemcy, uginają się pod największym ciężarem kryzysu i najbardziej cierpią pod brzemieniem przerostu parlamentaryzmu i jego niekompetencji. Z drugiej strony „usprawnianie partji“ miałyby rację tylko w takim wypadku, gdyby społeczeństwo potrzebowało jeszcze tej formy organizacyjnej i pragnęło być przez nią reprezentowane. Tymczasem dzisiaj społeczeństwo o partjach ani słyszeć już nie chce. Sfery gospodarcze, ani rolnicze reprezentacji partyjnej już nie mają i nie potrzebują; inteligencja pracująca kończy w tych dniach budowę swej jednolitej i apartyjnej organizacji zawodowej, która

chce skupiać obok „syndykalistów“ i solidarystów także i reprezentantów wczorajszych prądów społecznych, i stawia postulat związków zawodowych przymusowych i monopolistycznych, a natomiast nie chce słyszeć o współdziałaniu z organizacjami partyjnymi - politycznymi. Apel grupy robotniczej B. B. W. R. przerzucił ten prąd także i na teren ruchu zawodowego klasy robotniczej, gdzie był on już przygotowywany przez poprzednio działające związki syndykalistyczne. Jak całe społeczeństwo długie i szerokie, tak organizuje się ono dzisiaj w związkach gospodarczych, oraz w zrzeszeniach zawodowych, a partje, które osiadły na mieliźnie swej wczorajszej mentalności, zostały całkowicie obcięte od kontaktu z masami, w in-

nych formach broniącymi swego dobra i swoich interesów.

I dlatego postulat usprawnienia partji, aby na tej drodze stworzyć parlament zdolny do udziału w rozwiązywaniu zagadnień gospodarczych, jest wręcz anachronistyczny. Jedyny parlament mogący pożytecznie współdziałać na tej linii, to taki, jak ten parlament, który sobie Polska w listopadzie wybrała. To znaczy: parlament oparty na całkowitej przez obóz rządzący, który jednakowoż do rządów doszedł w sposób rewolucyjny, odrzucając założenia ustroju liberalnego i przetwarzając całe społeczeństwo w duchu nowych ustrojowych koncepcji. Taki parlament pracuje pod kierownictwem ludzi, nie podzielających przesądów dawnego sejmowładztwa, nie obciążonych ciężarem jego błędów i słabości. Dlatego może się tam dokonać odpowiedni dobór i repartycja jednostek pracujących, zapewniająca właściwe miejsce fachowcom i przedstawicielom rzeczowych elit społeczeństwa i jako całość może on spełniać te zadania, które dzisiejsze czasy narzucają władzy ustawodawczej.

PRAWDZIWE JEDWABIE z MILANOWKA

Sukniowe, bielizniane i cze-su-cze w najwyższych gatunkach kupować można na Targu Masiennym, Akademicka 17
TYLKO 3 dni — od 26. II — 2. III.

Wstęp wolny.

953

Jak się ustosunkują kluby opozycji do projektu rewizji konstytucji?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 27 lutego (B.) Rozpoczynająca się w przyszłym tygodniu debata nad rewizją konstytucji jest tematem ożywionych rozmów w kuluarach.

Zastanawiające jest stanowisko niektórych kół opozycyjnych, które zastanawiając się kryzysem ekonomicznym, za mierzają stosować pewnego rodzaju sabotaż w akcji rewizji konstytucji.

To wysoce demagogiczne stanowisko, spychające zagadnienie naprawy ustroju państwa do rządu spraw białych przejawia się nie tylko na lewicy lecz także i na prawicy.

Nie jest jednakże wykluczone, że w ciągu najbliższych dni czynniki opozycji reprezentujące inny pogląd, mianowicie że należy wziąć udział w pracach nad rewizją konstytucji, zwyciężą przeciwników rewizji.

Już czas najwyższy po temu, gdyż w nadchodzący wtorek na plenarnym posiedzeniu sejmu rozpocznie się pierwsze czytanie projektu rewizji konstytucji, do którego podłożem będzie projekt złożony przez Klub BBWR., gdyż żadem inny klub nie zgłosił swego projektu.

Wieżenie lub zsyłka w głąb Rosji za korespondowanie z rodziną w Polsce

Wilno, 27 lutego. (PAT) Przed kilku dniami z więzienia bolszewickiego w Borysowie zbiegło dwu Polaków, którzy przedostawszy się przez granicę, zgłosili się na posterunek K. O. P. w Dołhimowie, bardzo wynędniali i zgłodniałi. Zostali oni odstawieni do władz administracyjnych, którym przedstawili swoje cierpienia, jakim byli poddawani w więzieniu sowieckim.

Aresztowani przez G. P. U. za pisanie listów do swoich rodzin, zamieszkałych w Polsce, o stosunkach, panujących w sowiecach, zostali oni osa-

żeni w więzieniu, z którego po 3-ich miesiącach udało się im zbiec.

Zbiegowie opowiadają, że na Białorusi panuje zaskarżający terror, zwłaszcza w stosunku do Polaków, którzy nie chcą wstępować do partji komunistycznej.

Przed miesiącem agenci G. P. U. aresztowali w Borysowie i Mińsku 15 Polaków, którzy dowiadujący się w konsulacie polskim w Mińsku o swe rodziny, zamieszkałe w Polsce. Aresztowanych zesłano w głąb Rosji.

==□==

Racjonalizacja produkcji w przemyśle włókienniczym.

Warszawa, 27 lutego (PAT.) Ministerstwo przemysłu i handlu rozważa obecnie możliwość zastosowania środków, zapewniających racjonalizację produkcji w przemyśle włókienniczym. Opracowanie tego rodzaju środków — pisze dziennik — należy powitać z uznaniem, gdyż dałoby ono podstawę dla szerszej konsolidacji przemysłu włókienniczego w Polsce.

W ZWIĄZKU Z POPRAWĄ SYTUACJI COFNIĘTO W ŁODZI WYPOWIEDZENIA PRACY.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 27 lutego (B.) W początkach bieżącego miesiąca w związku z niepomyślną sytuacją w przemyśle włókienniczym szereg przedsiębiorstw średniego i wielkiego przemysłu, wymógł pracę całemu personalowi biurowemu z 3-miesięcznym terminem. Obecnie w związku z poprawą koniunktury i spodziewanym znacznym ożywieniem transakcji sezonowych wszystkie redukcje zostały cofnięte. Posunięcie to uważane jest jako zapowiedź w poprawie sytuacji w przemyśle włókienniczym.

KONFERENCJA ROLNICZA U MIN. JANTA-POLCZYŃSKIEGO.

Warszawa, 27 lutego. (PAT.) W dniu dzisiejszym u ministra Polczyńskiego odbyło się zebranie posłów i senatorów rolników oraz przedstawicieli sfer gospodarczych, na którym to zebraniu b. wiceprezes Banku Polskiego Miynarski wygłosił referat o międzynarodowych rokowaniach w sprawie kredytu rolniczego.

ŻYCIĘ GOSPODARCZE.

Wojewódzka Wystawa Rolnicza i Regionalna w Tarnopolu

(Od specjalnego korespondenta).

Tarnopol, 20 lutego 1930.

Projekt tej wystawy powstał jeszcze w r. 1929 i początkowy termin jej otwarcia wyznaczony był na jesień 1930 r. Ze względu jednak na przypadające wówczas 10-lecie Targów Wschodnich we Lwowie, wystawa została odroczone na inny termin. Ostatecznie przyjęto termin otwarcia wystawy 23 czerwca 1931 r.

Dzięki inicjatywie i energii komitetu wykonawczego wystawy, społeczeństwo na Podolu coraz serdeczniej popiera akcję przygotowawczą i należy oczekiwać, że ta śmiała i nader pożyteczna impreza kulturalno-gospodarcza należąc będzie do udanych wysiłków.

Z chwilą zaakceptowania planu Wojewódzkiej Wystawy Rolniczej i Regionalnej w Tarnopolu przez pp. ministrów rolnictwa oraz przemysłu i handlu, komitet wykonawczy wystawy przystąpił do prac organizacyjnych w styczniu br. i skoncentrował wszelkie prace techniczne w 22 sekcjach, podzielonych na podsekcje fachowe. Równocześnie w 17 powiatach woj. tarnopolskiego zawiązały się komitety powiatowe popierania wystawy. Zadaniem ostatnich będzie przygotowanie i selekcja eksponatów przeznaczonych na wystawę, jak również organizacja wyjazdów rolniczych i młodzieży szkolnej w celu zwiedzenia wystawy.

Organizacja finansowa wystawy jest już na ukończeniu. Budżet wystawy oparty jest na realnych podstawach finansowych, a w globalnej sumie wydatków i przychodów wynosi 320 tysięcy złotych, 50 proc. budżetu stanowią dotacje finansowe instytucji gospodarczych, bankowych, handlowych i ubezpieczeniowych. A zatem strona finansowa zabezpiecza wystawę od wszelkich niespodzianek, a aparat wykonawczy ma możliwość spotęgowania swoich wysiłków dla jak najlepszego przygotowania wystawy, której otwarcie nastąpi nieodwołalnie 23 czerwca 1931 r.

Organizatorzy wystawy spodziewali się, że ze strony gmin wiejskich spotkają się z obojętnością do idei organizacji wystawy. Jednakże jest rzeczą nader charakterystyczną, że właśnie gminy wiejskie żywo zainteresowały się programem i celami wystawy, zgłaszając w niej udział i oferując czynne poparcie.

Wystawa będzie mieć charakter dydaktyczno-światowy, a głównym jej celem będzie zorientowanie się władz i społeczeństwa w obecnym stanie gospodarczym producentów rolnych oraz poszukiwania najkrótszych dróg dla aktywizacji miejscowej produkcji rolnej i jej przetworów. Należy podkreślić, że wychodząc z tych założeń, organizatorzy wystawy zaprezentują przegląd gospodarstw wzorowych, średnich i zaniedbanych z uwzględnieniem okazów hodowlanych rasy miejscowej i obecnie wprowadzonej — polskiej czerwonej. Przy wszystkich działach wystawowych ustanowieni fachowci inżynierzy wygłaszać będą prelekcje.

Komitet wystawy szeroko uwzględnił w jej programie: spółdzielczość rolniczą, organizuje konkurs nabiału, eksportową wystawę jaj, drobiu i nierogacizny, aby ugruntować znaczenie postępu techniki w gospodarce rolniczej wśród najszerzszych mas właścicielskich.

W dziedzinie kultury i sztuki wystawa uwzględniła dział przemysłu ludowego i domowego, a poza tem w specjalnym pawilonie zobrazuje dorobek kultury i sztuki artystów lwowskich, reprezentujących twórczość 5-ciu województw południowo - wschodnich.

Podczas wystawy odbędą się szereg wielkich rajdów samochodowych, zjazdów i zlotów, jak np. zjazd straży pożarnych z 3-ech województw (3000

osób), zjazdy P. W. i W. F., strzelecki, sokołów i sokolic, harczerzy, nauczycielski, ziemiański, osadniczy, samorządowy, rzemieślniczy, kupców i przemysłowców oraz wiele innych.

Zapowiedziana wystawa odbędzie się na boisku sportowym i w parku miejskim na przestrzeni 105.000 m. kwadr., oraz w dwóch wielkich gmachach gimnazjalnych o przestrzeni 4700 m. kwadr. Protoktorat nad wystawą objęli ministrowie rolnictwa oraz przemysłu i handlu, a prezesem honorowym wystawy jest p. Wojewoda tarnopolski. Zaś do komitetu wystawy wchodzi wybitni przedstawiciele miej-

scowych sfer gospodarczych, samorządowych, społecznych i kulturalno-światowych.

Należy życzyć organizatorom wystawy, aby stała się ona istotnie „początkiem żywiołowego pochodzenia społeczeństwa miejscowego w kierunku odbudowy życia gospodarczego i warsztatów pracy zniszczonych wojną”.

Na zakończenie zasługuje na podkreślenie doniosła inicjatywa komitetu wykonawczego wystawy, zmierzająca do wydania monografii województwa tarnopolskiego, którego dziesięciolecie zbiega się z terminem otwarcia wystawy. **M. G.**

Zwyzka cen wędlin i mięsa ma charakter przejściowy.

W tygodniu ubiegłym podrożały nieznacznie w kilku miejscowościach w Polsce wędliny i mięso wieprzowe. Zwyzka ta jest normalnym objawem pewnego wahanía się cen, jakie możemy zawsze obserwować na rynku artykułów spożywczych. Bezpośrednią przyczyną podrożenia mięsa i wędlin było stosunkowo dość znaczne podniesienie się w ubiegłym tygodniu cen żywca na targowiskach. Cena jednego kilograma mięsa wieprzowego żywej wagi podniosła się z 1.20 zł. do 1.60 zł. Wobec tej zwyzki cen żywca na targowiskach, władze administracyjne zmuszone były zgodzić się na podwyższenie cen mięsa wieprzowego i wędlin również i w sprzedaży detalicznej. Kontrolę bowiem nad cenami artykułów żywnościowych w sprzedaży detalicznej prowadzą władze administracyjne na podstawie ustalonych schematów kalkulacyjnych. W schematach tych wyszczególnione są osobne pozycje, brane pod uwagę przy obliczaniu kalkulacji handlowej. Zmiana podstawowej pozycji do tego obliczenia spowodowała dużą zmianę w samej kalkulacji, a więc i w ewentualnych zyskach handlujących. Podstawową pozycją do obliczenia kalkulacji jest bezwzględnie — jeżeli chodzi o mięso i wędliny, — cena żywca. Schematy te zostały w swoim czasie, jeszcze przed rozpoczęciem rządowej akcji zniżki cen, zatwierdzone przez władze administracyjne. Wobec zmiany podstawy kalkulacyjnej, władze nie mogły więc znaleźć usprawiedliwienia dla odrzucenia wniosku cechow wędliniarzy i kupców mięsnych o podwyższenie w sprzedaży detalicznej ceny mięsa wieprzowego i poszczególnych gatunków wędlin.

Należy jednak podkreślić, że władze administracyjne zgodziły się na zatwierdzenie podwyżki cen detalicznych poniżej tej ceny, jaka wynikała-

by z przekalkulowania cen odpowiednio do podwyższonej ceny żywca.

Tego rodzaju zwyzka cen, która mieści w sobie zwiększenie ceny, płaconej rolnikowi za produkty hodowlane, nie jest jednak dla życia gospodarczego ujemna.

W pierwszym rządzie bowiem chodzi o podwyższenie cen płaconych za artykuły rolne. Zwiększenie bowiem dochodu rolników z ich gospodarstw podnosi siłę nabywczą ludności rolniczej, wskutek czego zwiększyć się może również i zbyt artykułów przemysłowych. Z tego więc względu podwyższenie cen płaconych rolnikowi, a więc i cen żywca, jest ze wszelkich miar pożądane. Tem niemniej w obecnej sytuacji gospodarczej tylko zmniejszenie cen w detalicznej sprzedaży spowodować może zwiększoną konsumpcję wewnątrz kraju. Takie zwiększenie konsumpcji ożywiłoby obroty handlowe, przyczyniając się do podniesienia zarobków handlu oraz producentów. Dlatego też czynniki miarodajne dążą do utrzymania podwyższonej obecnie ceny płaconej rolnikowi, a jednocześnie do zmniejszenia cen detalicznych. Władze rządowe stwierdziły bowiem, że rozpiętość pomiędzy ceną żywca, a ceną mięsa i jego przetworów, jest nader wielka i że podwyższenie cen płaconych rolnikowi nie powinno pociągać za sobą zwyzki cen detalicznych.

Sprawę tę rozpatrują obecnie czynniki miarodajne. Między innymi zastanawiano się nad nią na konferencji fachowej, która odbyła się w tych dniach przy współudziale p. ministra przemysłu i handlu. Po przeprowadzeniu szczegółowych badań nad sposobami zmniejszenia z jednej strony cen detalicznych cen żywca, wydane zostaną odpowiednie zarządzenia. Dlatego też obecną podwyżkę cen wędlin i mięsa wieprzowego, uważać należy za objaw przejściowy. **A. Z.**

Walny Zjazd T. K. Z. we Lwowie.

Dzisiaj o godz. 10 w gmachu Towarzystwa rozpoczynają się obrady zwyczajnego ogólnego zgromadzenia delegatów T. K. Z. we Lwowie.

Rolnictwo, stanowiące ważny czynnik gospodarstwa społecznego przeżywa od dłuższego czasu ciężki kryzys objawiający się w gwałtownym spadku cen wszystkich produktów rolniczych.

Jakkolwiek wytworzona przez kryzys gospodarczy sytuacja finansowa, sparaliżowała niemal, że zupełnie kredyt długoterminowy, mimo tego zdołało T. K. Z. ulokować w roku spr-

wozdawczym 8 proc. listy zastawne dolarowe na sumę dol. 1,040,070.

Nabywcami tychże listów zastawnych były krajowe instytucje finansowe i asekuracyjne. Również i Skarb Państwa zakupił przez Bank Gospodarstwa Krajowego 8 proc. 33-letnie listy zastawne za sumę 2 milj. złotych — z tem jednakże zastrzeżeniem, że pochodzące z tej transzy pożyczki mają być użyte na spłatę uciążliwych długów krótkoterminowych, oraz zaległych rat T. K. Z.

Wartość imienna L. Z. będących w obiegu z końcem r. 1930 wynosiła zł.

9,285,740, a stan pożyczek zwaloryzowanych zł. 9,298,371.

Wartość imienna L. Z. dolarowych będących w obiegu z dniem 31 grudnia 1930 wynosiła dol. 6,141,615.

Czysty dochód z realności będących własnością T-wa wynosił w roku 1930 — 205,518 zł. i podniósł się w porównaniu z rokiem 1929 o sumę 96,031 zł.

W roku sprawozdawczym T. K. Z. udzieliło pożyczek dolarowych na sumę nominalnej wart. dol. 1,040,070 — zabezpieczonych na 86 hipotekach. W porównaniu z r. 1929 zaległości ratalne od pożyczek dolarowych zwiększyły się o 1,64 proc. w stosunku do sumy kap. pożyczkowych. W ciągu roku sprawozdawczego dyrekcja T. K. Z. zmuszona była wdrożyć 262 egzekucji administr., 52 licytacji sądowych i 6 zarządów przymusowych.

masł.

Kronika gospodarcza.

— Maniaktura łódzka a futra sowieckie. W związku z podpisaniem przez olbrzymi koncern futrzany Ejttingona transakcji na monopol importu przez ten koncern futer sowieckich do Stanów Zjednoczonych na okres 5 lat i na sumę 50 milionów dolarów — wyjechał do Moskwy prezes koncernu włókienniczego w Łodzi N. Ejttingon. Wyjazd ten pozostaje w związku z zapozatkowaniem rokowań o wymienne transakcje z manufakturą, gdyż futrzany koncern Ejttingonowski opiera się finansowo o transakcje łódzkiego koncernu włókienniczego.

Z GIEŁDY.

GIEŁDA LWOWSKA.

Lwów dnia 27 lutego.

Dolar w obrotach prywatnych zł. 8,91.

W transakcjach międzybankowych notowano: Nowy Jork 3,9125—3,9170, Londyn 43,33—43,36, Zurych 171,70—171,90, Praga 26,41—26,43, Wiedeń 125,30—125,38, Berlin 211,95—212,02. — Tendencja zatkowa. Podaż dostateczna. Ruch mały.

Na giełdzie akcyjnej popyt za akciami Gazów wschodnich utrzymuje się. Pozatem usposobienie spokojne przy utrzymaniu tendencji.

Płacono za: Gazy wschodnie 15, 14,75 i przy końcu 15 zł., Bank Polski 136,50, pożyczkę konwersyjną 48,80 i 49.

Z GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Warszawa, 27 lutego, (Tel. wł.) Obroty małe. Tendencja słabsza, zwłaszcza dla dewizy na Szwajcarię. Dolar gotówkowy w obrotach pozagiełdowych 8,9085.

Rubel złoty 4,74 i pół.

Dla akcyj tendencja niejednolita.

GIEŁDA ZBOZOWA.

Lwów, dnia 27 lutego.

Sytuacja bez zmiany. Ceny na dotychczasowym poziomie.

Tendencja utrzymana, usposobienie słabe.

GIEŁDA NABIAŁU.

Lwów, dnia 27 lutego.

W zł. za 100 kg. loco mag. sprzed Lwów miasto:

Kursy ustalone na podstawie cen giełdowych: masło deserowe 460—480.

Kursy ustalone na podstawie cen rynkowych: masło stolowe 430—440, masło kuchenne 360—380, twaróg gospod. 90—100, twaróg mlecz. niesol. 60—70, twaróg solony 40—50.

W zł. za 100 ltr. loco mag. kolej. Lwów: mleko krowie pełne 23—26.

KURSY JAJ.

W dol. półn. am. za 2 polskrzyjnie po 720 szt. loco Piotrowice lub Chorzków: jaja eksportowe 51/54 kg. 19,25—19,50; jaja eksportowe 48/51 kg. 19,00—19,12; jaja eksportowe 45/48 kg. 16,50—17,00.

W zł. za dużą skrzynię 1440 szt. loco Lwów: jaja duże ponad 51/54 kg. 170—172, jaja gryg. ponad 48/51 kg. 158—160.

Sytuacja w masle naogół bez zmiany. Natomiast podaż mleka silnie wzrasta, co przy słabnącym popycie wywołuje tendencję zniżkową. Tendencja dla jaj utrzymana. Usposobienie dość silne.

Następne zebranie we wtorek dnia 3-go marca o godz. 18.30.

WIADOMOŚCI AKADEMICKIE

Rok II.

Nr. 8.

Do podstaw naszej ideologii.

II. STOSUNEK DO KOŚCIOŁA.

Dla każdego realnego polityka, rozważającego istotne czynniki bytu państwowego, nie może być niezrozumiałą siłą państwowo-wychowawczą Kościoła katolickiego. Najpobieżniej studjowane dzieje Rzeczypospolitej dostarczają niezliczonej ilości przekonujących dowodów, iż wiara katolicka stała się niepozbawialnym składnikiem kultury narodowej, wrosła tak głęboko w psychę całego społeczeństwa, że nawet rozkładowe prądy bolszewizmu zatraciły się w niem bez reszty. Nie ulega więc żadnej wątpliwości, że jednym z najbawniejszych środków umocnienia młodego państwa jest łączne współdziałanie z Kościołem, który głosi ideały etyczne, mające za sobą próbę dwudziestu stuleci. Tembardziej, że bolesne następstwo wojny, anarchja wartości ideowych oraz brak pewników moralnych zdaje się kierować całość rozwoju duchowego ludzkości w podwoje skarbnicy etycznych wskazań chrześcijaństwa. Dlatego w rozumieniu znaczenia Kościoła jako czynnika państwowotwórczego i poczucia ważności przeobrażeń historycznych, ustosunkowujemy się dziś jak najzupełniej pozytywnie.

Jesteśmy katolikami. Wynieśliśmy z domów rodzinnych głęboko wkorzenie wychowanie religijne... To też pozostaniemy na gruncie kierowniczych idei w najgłębszym przekonaniu, że ludzkość nigdy nie przestanie realizować przykazania miłości bliźniego. I nie tylko wiara, ale i rozum człowieka uspołecznionego domaga się urzeczywistnienia idei Kościoła zmierzającego w nieprzerwanym wysiłku do wpojenia w życie zbiorowe nawskróś społecznych założeń poszanowania autorytetu Państwa i praw bliźniego.

Prosty stąd wniosek, że Kościół katolicki musi pozostać na wyżynie swojego dostojności i nie może się stać obiegowym argumentem przy licytacji partyjnej, że stanowisko lojalności wobec jego wzniesionych celów odpowiada najistotniej rzeczywistości politycznej.

Tymczasem faryzejski demagog, mający tuzinkowy zysk na oku, szarga tem imieniem przy ładu sposobności i włącza niedosiężne ideały w wir walki obliczonej na krótką metę.

Według naszej ideologii takte stawianie kwestji jest godne najmniejszego potępienia, przeciw takim „jedynie katolikom“ występujemy bez zastrzeżeń. Naszem pragnieniem jest, by ideały Chrystusowe weszły w życie, by przepojono niemi treść bytowania społecznego, by nikt obłudnie nie wykorzystywał wiekami ufundowanego autorytetu.

Również jeśli chodzi o inne wyznania, przyświeca nam najpełniejsza tolerancja dla ich wierzeń w granicach państwowego pokoju. Postanowienia konstytucji, wyraz wysokiej kultury religijnej bieżącego wieku, realizują całkowicie nasze postulaty przeprowadzając niezależność sfery duchowej i koordynację zewnętrznej organizacji Kościoła, jako elementu twórczego w Państwie.

W logicznem postępowaniu za powyższymi тезami nie odrzucamy współpracy w budowie zęb państwowego, ludzi o innym, niż katolickie wyznaniu, ponieważ w trudzie utrwalania i korzyściach płynących z przynależności do państwa - mocarstwa powinni uczestniczyć wszyscy obywateli bez względu na różnice wyznaniowe. A. P.

O. W. P. drży w posadach.

W roku obecnym miesiąc luty na terenie akademickim jest jednym z najciekawszych. Najśliniejszy Bratniak na terenie Polski — jedna z wielkich domen obozu „owupiarskiego“ drży w posadach. Z dnia na dzień wyszukuje się powody odłożenia walnego zebrania Bratniej pomocy U. W. czeka się „skrępienia“ ale termin pierwszego marca jest ostatnim i chcą nie chcą zebranie się odbędzie, a p. Kurecusz et co odejdzie... a może go zaprowadzą?

Przykro na tem miejscu wspominać o p. Czerewkach, Puchalskich, Grzybach Hieronimach i wileńskich komitetach akademickich. — Ostatnie dni przyniosły dalsze zaostrenie akcji przedwyborczej na U. warszawskim. Ukazało się szereg odezw i ulotek. Akad. Blok. Gospodarczy rozrzucił ulotkę, w której kategorycznie żąda zwołania walnego zebrania. Dotychczas brak sali! Warszawa wielka, ale p. Kurecusz et tutti quanti nie mogą zna-

leźć miejsca na odbycie zebrania, a około 7000 studentów oczekuje wyjaśnienia coraz niecierpliwiej; „on“ zaś, prezes coraz wyraźniej zwleka w obawie odpowiedzialności za skandaliczną gospodarkę.

Ale to jeszcze nie wszystko. Niedawno we Lwowie na 14 sesji Rady Delegatów Ogólno Pol. Zw. Bratnich Pomocy, po niedopuszczeniu do głosu przedstawicieli Bratnich Pomocy U. J. w Krakowie, Bratnia Pomoc wystąpiła ze Związku. Dowiadujemy się, że podobnie postąpiły Bratnie Pomoc Studentek Uniwersytetu poznańskiego oraz Bratnia Pomoc Stud. W. S. H. w Poznaniu. Prawdopodobnie z endeckiego gniazda w dniach najbliższych usunie się Bratniak U. S. B. w Wilnie, pozostaną tylko te „najuczciwsze“, które są duchowymi braćmi prezesaów komitetów tak zwanych „akademickich“.

O. W. P. drży w posadach! c. m.

Działacz O. W. P. defraudantem.

Jeden z dzienników wileńskich umieścił krótką notatkę pt. „Aresztowanie prezesa Wileńskiego Komitetu Ak.“. Dowiadujemy się z tego krótkiego sprawozdania, że przewodniczący Wileńskiego Komitetu Akad. niejaki p. H. Grzyb przywłaszczył sobie z grosza publicznego 4000 zł. Ów pan prezes był bardzo czynnym i wybitnym członkiem Obozu Wielkiej Polski.

Wypadek to nie nowy, trzeba naprawdę mieć duszę marnej wartości, aby bez skrupułów przyswoić sobie z funduszy „grosza publicznego“, zdobytego z ciężkim trudem na cele ogólnego dobra akademickiego, tak poważną sumkę złotych.

Ten przykry incydent mógłby przejść bez echa. Ale niech panowie z pod egidy O. W. P. nie miotają pod adresem znieprawdzonego przez nich Legionu Młodych inwektyw, jak „szpie

cie i łajdaki“ Bo my możemy twierdzić stanowczo co innego i twierdzenia nasze możemy poprzeć dowodami, które „już wycisnęły charakterystyczne piętno na honorze“, niektórych przywódców pomniejszycieli Polski.

Z pewnością, ów pan prezes, wziął na siebie obowiązek odradzania życia narodowego i wskazywania mu dróg rozwojowych, w myśl doktryny O. W. P. Niech więc zwolennicy tego obozu, głęboko rozważą, czy tego pokroju leaderzy, mający tak bliską styczność z kodeksem karnym, zdolni są przysporzyć „mocarstwu“ Polsce? Nie należy sądzić, aby nie być osadzonym. Nic innego, jak nowa kompromitacja, z którą równolegle postępuję zmierzch i przykra kapitulacja pustych „frasesów, zdobionych od czasu do czasu godnymi napiętnowaniami czynami.

Kajet.

Zwycięstwo młodej państwowej w wyborach władz Bratniej Pomocy U. S. B.

W dniu 22 lutego br. odbyło się zebranie Twa Bratnia Pomoc Studentów Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. W zebraniu wzięło udział ponad 1000 akademików. Zebranie trwało od godz. 8 wiecz. do godz. 4 rano. Po długich i burzliwych obradach przystąpiono do wyboru nowych władz.

Ustępujący zarząd zgłosił listę, złożoną z członków i sympatyków „Młodzieży Wszechpolskiej“ i „Obozu Wielkiej Polski“. Z drugiej strony Zrzeszenie Kół Naukowych U. S. B. zgłosiło listę młodzieży państwowej z p. Henrykiem Debińskim na czele.

Głosowanie kartkowe przyniosło w rezultacie walne zwycięstwo listy młodzieży państwowej, za którą opowiedziało się 589 członków Bratniej Pomocy, tj. około 60 proc. biorących udział w głosowaniu. „Obóz Wielkiej Polski“ poniósł dotkliwą klęskę, zdobywając zaledwie 407 głosów.

Demonstracyjna lista nie posiadająca żadnych wpływów wśród wileńskiej młodzieży akademickiej ciekawistów z p. Ambroziakiem, jako kandydatem na prezesa, uzyskała 35 głosów.

Kilka uwag o kwadransie akad. na anienie.

Pamiętam okres w którym padł projekt o uzyskanie aprobaty urzędzenia kwadr. w P. R. Ileż to wtedy było cudnych projektów — ile wspaniałych pomysłów! A potem ileż radości, gdy dyrekcja P. R. przychyliła się do tej prośby.

Mija jeden kwadrans drugi — mijają całe godziny kwadransów bez echa, jakoś nasi poczciwi detektorowicze mil-

cą, a może nie słuchają. Aż wreszcie rozpetęła się cała burza protestów, na ten „biedneński kwadransik“. Okazało się, że wszystkie cudne pomysły i projekty zostały poronione w trakcie ziszczania.

Nie brakło wprawdzie wskręśleń ze strony niektórych kolegów ratujących prestige kwadr. Mani na myśli autora „Dawnych Studentów“, których mon-

tał być naprawę bez zarzutu (szkoda tylko, że autor nie dał czegoś podobnego o zabarwieniu lwowskim). Ale to wszystko! Pozostałe zaś kwadransy były tem, czem być nie powinny. Na każdym kroku słyszy się utyskiwanie — a nawet drwiny (!) pod adresem kwadr. akad. Nic dziwnego, przecież te kwadransy nie są wcale akademickie.

Porównajmy tylko nasze kwadransy z Warszawą, Krakowem, czy Wilnem, a dojdziemy do nader smutnych wniosków.

Wiemy niestety zbyt dobrze, jak się takie kwadransy „montuje“. Oto w piątek wieczór szuka się materiału, brakujące minuty zapełnia się „czemś“ napisanem na kolanie — w sobotę rano próba — a popołudniu oddycha się z ulgą, gdy lampka w studio zakończy audycję, która w rezultacie takiej pracy daje jeden wielki „bohomasz słuchowy“.

Trzebaby już wreszcie raz z tem skończyć, i kierownictwo kwadransu akad. powinno we własnym interesie postawić słuchowiska na właściwym poziomie. Kos.

Dyskusja w „Odrodzeniu“.

Wymiana myśli pomiędzy poszczególnymi grupami młodzieży na temat zasadniczych zagadnień, wyrażonych w deklaracjach jest bardzo ważną i zawsze na czasie.

Zainicjowało ją szczęśliwie „Odrodzenie“ przez urządzenie odczytu pt.: „Deklaracje ideowe związków akademickich“. Imprezę tę która całkowicie się udała, należy powitać z uznaniem, jako pierwszy krok do stworzenia ponadpodwórkowej areny, dającej możliwość do roztrząsania problemów dzisiejszej Polski i jej przyszłości w rzeczowej dyskusji, bez przysłowio-wych łasek i okrzyków: „hańba“.

To też odczyt kol. Nahlika, wywołał ożywiającą dyskusję, która w sposób rzeczowy i niedwuznaczny wykazała niezaprzeczone luki w deklaracjach ideowych związków akademickich. Zabierali w niej głos kol.: Bogucki (Z. P. M. D.), B. Wolf (M. W.), H. Chwalibóg i A. Piwowarski (A. Z. P. I. P.), oraz gospodarze: kol. Wiśniewski, Dziewoński, Leitler i inni. P.

JUIRO 1. J. I MARCA 1931 R.
WALNE ZEBRANIE A. I. P. I. P.
O GODZ. 19-TEJ W LOKALU WŁASNYM.

KRONIKA.

Odczyt. W dniu 8 marca godz. 17, odbędzie się zebranie towarzyskie członków AZ. P.J. w lokalu własnym z reteratem, kol. asyst. Lucjana Kurdybachi pt. „Racje stanu za Stefana Batorego“.

Konwent PAK „Belona“. Dziś, tj. 28 bm o godz. 19-tej odbędzie się konwent nadzwyczajny w lokalu AZ. P.J. przy ul. Czarnieckiego 7, I p.

Zarząd Kół historyczno-prawnego Stuchaczów UJK. podaje do wiadomości, że we środę dnia 4 marca odbędzie się o godzinie 18-tej w Seminarjum Prawa Polskiego UJK. Mickiewicza 5a partei. zwy. czajne walne zgromadzenie. W razie braku kompletu członków, zebranie odbędzie się w pół godz. później bez względu na liczbę członków.

Z dniem dzisiejszym otwieramy na łamach „Wiadomości Akademickich“ kącik „kw. „Bransowy“ oraz korporacyjny.

Posiedzenie Redakcji odbędzie się dnia 4 marca w lokalu własnym — godzina 13.

